

ნიანბი

ქართული
საბჭოთაო

სწორი პასუხი

— ჩვენში თებავთვალს გოგა ა წითელი სკობოვანი...
— ჩვენში კი წითელ სკობოვანს გოგავა წითელი თაბიგვალი.

საბჭოთა

გაგონების ნიშ

3 ანო ხიდიშელმა, რომელიც ახალგაზრდა დამკვერელი მუშაა, ამ დღეებში პოლიტსკოლა უნდა დაამთავროს. გამოცდისთვის ემზადება.

— როდის იწყება თქვენი გამოცდები? — ეკითხება უფროსი ძმა — **მუშა**, კომუნისტი.

- ორი დღის შემდეგ!
- მაშ, თუ მაგრეა, მოდი წინასწარ გამოცდი!
- კეთილი! მკითხე რაც გინდა. — უპასუხებს მტკიცედ ხიდიშელი.
- „რაც გინდა“, კი არა სულ უბრალო კითხვებს მოგცემ და ვნახოთ, **წაგორ** ბიჭობას მიჩვენებ.

— დაიწყე!

— გეოგრაფიის ან ეკონომიური პოლიტიკის კურსიდან იცი რამე?

— ვნახოთ!

— სად იქნება კოლხიდის ჯაბი?

— არსად! კოლხიდის ჯაბი მხოლოდ წარსულში იყო, ახლაც დარჩა **წაწილობრივ**, მაგრამ მოკლე ხანში აღარსად აღარ იქნება. მის ადგილას იქნება მხოლოდ საბჭოთა საქართველოს უზარმაზარი მეურნეობა ჩაის და **სხვა** კულტურულ მცენარეთა პლანტაციებით.

— რომელ ზღვას ეროვნის მტკვარი?

— ჯერჯერობით მხოლოდ კასპიის ზღვას უერთდება, მაგრამ ახლო მომავალში მისი ტოტი შავი ზღვის შენაკდათ იქცევა!

— მიმდინარე წელს რომელ გზით და რომელ სადგურში გაიგზავნება თბილისის სადგურიდან მატარებელი?

— ქ. სოხუმში; შავი ზღვის რკინის გზით.

— ინდუსტრიის რა და რა გიგანტებია აგებული გასაბჭოების ცამეტი წლის თავზე საქართველოში და როგორია მეორე ხუთწლედის საამშენებლო გეგმა?

— ჩამოვთვალო?

— კარგი! გენლობი მხოლოდ ეს მითხარი, გავიგონია რამე თუ არა **ძველი** საქართველოს ეკონომიურ და კულტურული ცხოვრების შესახებ?

— მენშევიკების დროის?

— მაშინდელის და უფრო ძველისაც.

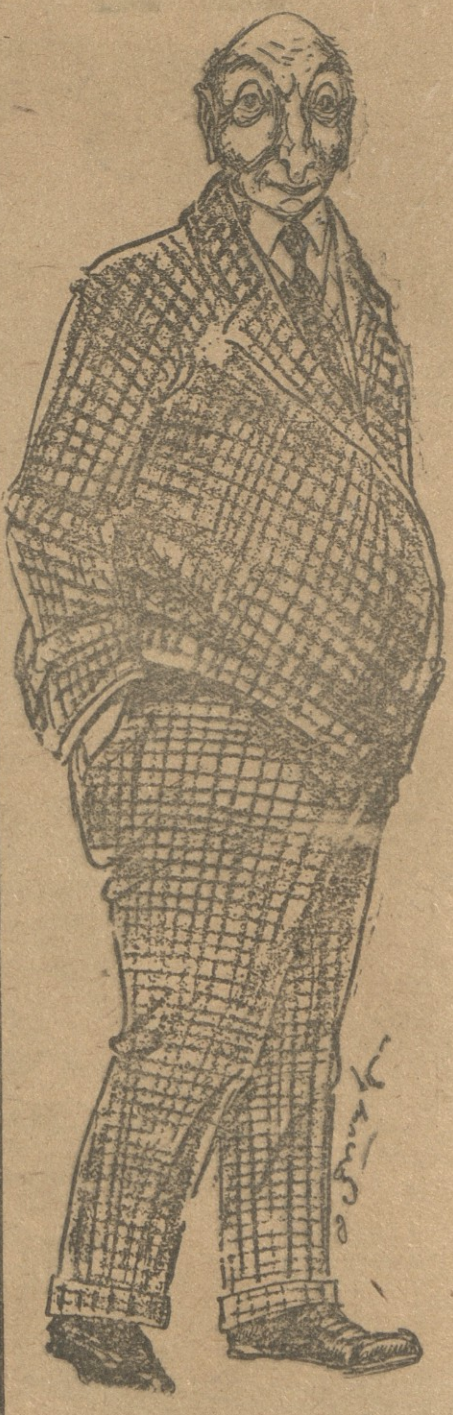
— მაინც რის თქმა გინდა?

— ამბობენ სხვთა შორის, რომ ძველად საქართველოს მთავარი გზა **ინდოეთისაკენ** მიდიოდა.

— ვიცი, ვიცი! ეგ შორეულ წარსულში იყო. ახლა კი როგორც საქართველოს ისე ინდოეთის და ყველა დაჩაგრულ ქვეყნების და ყველა **ქვეყნების** დაჩაგრულ მასების გზები კომუნიზმისაკენ მიდის!

— ყოჩაღ, ვანო, ფრიადი გეკუთვნის! — უპასუხა ძმამ და **კმაყოფილად** გაიღიმა.

მეგობრული წარწერილი
ნიკო გოციაშვილი
40 წლის იუზბილეს ვაჟი
ნახ. შ. ჭიაურელის

ნახ. დონის

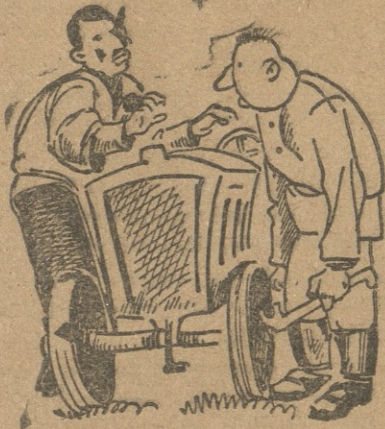

— ვეცადე კოლექტივს კიდევ უფრო დაეზარებოდი, სხვების თვალის ასახვევად. ფერიც ვიცვალე, რომ კულაკის ხახვი გადავვიწყებოთ.

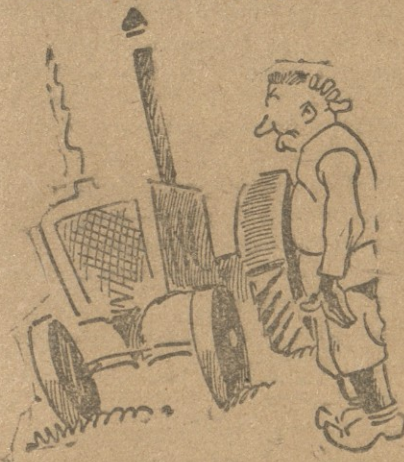

— მაგრამ ჩემი დაზარება კოლექტივში მაისც ასე დააფასა.

კოლექტივს ორი სიძველე ვეზარებოდა, მაგრამ მაინც კულაკს შეძახდენ.

ტრაქტორი მისდის ნიკოს
რომ შეაკეთოს ძალე:
—“რემონტი უნდა გვიყო,
თესვა გვიწყება ხვალეს”.

„შეარემონტა“ ნიკოს
ტრაქტორი უხალისოდ;
ძლავე რომ არ ვარვა
რას იზამს სახელისით?

სრიან მოვლენები, რომელთა შესახებ იუმორისტული ჟურნალის სუ-
მარა თანამშრომელმაც კი დინჯად უნდა გამოსთქვას თავისი შეხე-
დულება და აზრი!

სწორედ ასეთ მნიშვნელოვან მოვლენად მიმაჩნია ყოველივე ის მილ-
წევები და წარმატებები ცხოვრების ყოველივე დარგებში, რომლებიც
ჩვენ გვაქვს დღეს, კომუნისტური პარტიის მეზვიდმეტე ყრილობის დროს
გასაბჭოების მეზვიდმეტე წელს, —საქართველოში კი მეცამეტე წლის თავ-
თავზე.

— მერე ვინ ვედავება იმაში, რომ ეს მოვლენა მნიშვნელოვანია ამ
არისო? — შემიკითხება გაკვირვებული მკითხველი!

— ჰაი, ჰაი! საქმეც იმაშია, რომ წინა დროულად იყვნენ და ახლაც
არა იშვიათად მოიპოვებიან ისეთი ჭკუის კოლოფები, რომლებიც ამ სა-
კითხს სხვა თვალსაზრისით უდგებოდნენ და უდგებიან!

1934 გამოავლინა 1925 დარჩება 9. ასეა, მეგონი, —თუ მენშევიკებმა
არ შემედავენ ამის სისწორეში! (შესაძლებელია კიდევ „ზარია ვოსტოკა“
და არჩილ რუხაძე შემომედავონ, რომლებიც მიმტკიცებდნენ ერთ დროს,
რომ 1902 წელი 1903 წელში იყო!).

სხვათა შორის, მკითხველო, ხომ არ დაგაგიწყდა, რომ არსებობენ
მენშევიკები საზოგადოდ და ქართველი მენშევიკები კერძოდ?

ისე წაიშალა ხაზი და ამოივსო თხრილი მენშევიკებსა და ფაშისტ-
კულაკურ ბურჟუაზიას შორის, რომ არ არის გასაკვირვებელი თქვენი გულ-
მაგიწყობა მენშევიკების მიმართ!

მაგრამ ვადავიდეთ დინჯად ამის დამამტკიცებელ საბუთებზე.
აი, როგორ იწყებდა თავის მოწინავე წერილს ამ ცხრა წლის წინა
საქართველოდან გაბუნძულებულ ქართველ მენშევიკების საზღვარგარე-
თელი ბეჭდვითი ორგანო:

„არის ორი პოლიტიკა, ორი იდეური მიმდინარეობა, ყოველგანა-
ყველა დიდ თუ წვრილ მოვლენაში დაპირდაპირებული და ერთმან-
ეთორის უარის მყოფელი. ერთია ბოლშევიკური, მეორე სოციალის-
ტური“.

რომელია ეს მეორე —სოციალისტური? სოციალ-რევოლუციური,
ქრისტიან-სოციალისტური, ნაციონალ-სოციალისტური, თუ სოციალ-დე-
მოკრატიული (მენშევიკური) — ამის შესახებ მოწინავეს ავტორი კრინტს
არა სძრავს, დიპლომატიური მოსაზრებით, ალბად.

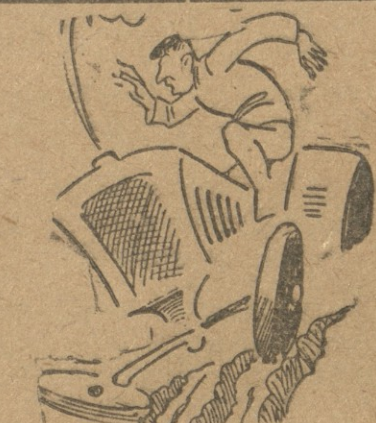
მოდით და ნუ იდიპლომატებ ასეთ მდგომარეობაში! ქვეყანა ვაჰყო
ორად: ერთი მხრით დააყენა ბოლშევიკები, მეორე მხრით სოციალისტები,
—სად გაჰქრა ბურჟუაზია, ეს არ უწყის ავტორმა, ან უწყის, მაგრამ ამაზე
დღემილს ამჯობინებს!

ჩვენ კი დანამდევილებით ვიცით, რომ ბურჟუაზია არ გამქრალა, ის
არსებობს, მაგრამ სოციალისტები გაქრენ, გაითქვიფენ ამ ბურჟუაზიაში
ამის მიჩქმალვა შეუძლებელია!

შემდეგ აი, რა „ბრძნულ“ მოსაზრებას როშავს მოწინავეს ავტორი
(დასასრული იხ. შემდეგ გვერდზე)

მოაჯდა ჩიტო ტრაქტორს
თა შიპაქროლებს მატორს
ამბობს: —ვადავხანეთ ყამირს
გენაცვა ამის მამგონს“.

მაგრამ რასა ვავს ესა?
იიკოვ, შევირცხვეს პირი
საჭე წაუხდა ტრაქტორს
და ხუნულში ჩაჰყო ცხვირის.

მოვიდა ბრიგადირი,
კვლავ შეაკეთეს საჭე,
ნიკოს კი კრეს პანლური,
როგორც „რემონტის“ ჩამშლელს.

ყოველი ახალგაზრდა... თუ კი ამას საჭიროება მოითხოვს, მსგავრ- პლად უნდა შეეწიროს სამშობლოსა და პი- სი დამოუკიდებლობის განმტკიცებას, ჩვენთვის უპირატესეს ყოვლისა საჭიროა სამხედრო ძლიერება. ჩვენი ერთ ხშირად ყოფილა სხვისი უღლის ქვეშ. ამ გარემო- ებამ ჩვენ უფრო მეტად უნდა შეგვავსაროს ერთი და მისი დამოუკიდებლობა ვინც ჩა- გრავს სხვა ერს, სხვა ნაციას, კულტურას მტრია. — ამბობდა იუნკერი გოგი ამბანავე- ზში და ოცნებობდა „სოციალისტ“ გენერა- ლად გახდომასზე.

მაგრამ ოქტობრის ტალღა აფორდა, ატორტმანდა და ქავკასიონის ქედს აქეთ გაღმობარდა.

დამყარდა საქართველოში საბჭოთა ხე- ლისუფლება.

შავი ზღვის ნაპირებს მოშორდა გემი „მარია“, რომელსაც მიყავდა საქართველოს მენშივი რი მთავრობა თავისი ახლით.

ამ ამა იუნკერი გოგიც იყო, იმეამად გოგი მსახურობს საფრანგეთის კოლონიალურ ჯარში, რომელიც იმყოფება მაროკოში, როგორც დამსჯელი საექსპედი- ციო ხაწილი.

მაროკო, საფრანგეთის ახალშენია.

ათეობობრივი მკვიდრნი—რიგები განუ- წახდებდნენ ბრძოლას აწარმოებდნენ თავიანთ ქვეყნის დამოუკიდებლობისათვის საფრან- გეთის წინააღმდეგ.

ამას წინად ჯაბამ, გოგის მამამ, წაიწილი მიიღო შეილისვან.

გოგი სწორდა „ჩემო აიიოფასო შამი.

ეს მოთხე წერილია ამ უკვირსაყულ- ეთ წელიწადში. მე ახეამად მაროკოში ვარ, რამდენიმე წლის წინად, როცა აქ აბდელ-ჰერიმის აჯაყება იყო, მე ლეიტე- ნანტობა მოაქვს თავდადებული ბრძოლის- თვის. აბდელ-ჰერიმი დაეპარებოდა, მაგრამ აჯაყება ხშირად იფეთქებს ხოლმე. ამას წინად რეზისტენტებმა მუხტუად დაიჭ- რეს, სამაგიეროდ ჩვენ მეტი ზარალი მოვა- ყენეთ. მაროკოში აქ რამდენიმე კაცი ვართ საფრანგეთის ჯარში. პარტიზანულ ომში ფრანგებს ვეჯობიართ. ამგვარად ჩვენ ჩვენი სამშობლოსთვის სარცხვლი არ ვე- მწყევია.

თქვენ როგორ ხართ. ძალიან მინატრება ბაბუა პიერი და ბიძია პაული. ნათლას სახელი და გვარი დამაიწყდა თორემ წე- რილს მისაც გამოვუგზავნიდი. როგორ არის ჩვენი მარი. ახლა ალბათ ვასათხოვა- რი იქნება.

მონ შერ ბერ, წერილი მომწერე პარტიზის მისამართით და იქიდან დამსახლისი მაროკოში გადმომიგზავნის, ჩემი მისამართი ასეთია: პარიზი. რიუ დიფავლ № 107, მადამ რუფა ა მუსიკო უორკს“.

„პირველი თავის მოქმედებას, თავის მერმის აგებს დასავლეთ ევროპის არე-დარევაზე, სახელმწიფოთა შორის გაღვივებულ შუღლ- ზე, წარმოების დაუძლურებაზე, ერთა კონფლიქტზე, ომზე და დამარ- ცხებაზე, მასის გალატაკებაზე და დაცემაზე. ის ამ ქაობში ხარობს, — ამ უბედურებაში ეძებს თავის სიცოცხლის წყაროებს.

მეორე, სოციალიზმი კი, პირიქით, მთელ თავის მოქმედებას, მთელ თავის მომავალს აგებს მშვიდობიანობის დამყარებაზე, დასავ- ლეთ ევროპის შეთანხმებაზე, ერთა და სახელმწიფოთა ერთობაზე, წარმოების გამდიდრებაზე, მასის ნივთიერათ და მორალურად გაღო- ნიერებაზე, ერთი სიტყვით—საერთო აღორძინებასა და ამალღებაზე. ერთი სიტყვით, ამ ვაყბატონებს არც მწვადი უნდათ დასწვან და არც შამფურით, მაგრამ მწვადიც ეწვით და შამფურიც!

ამის შემდეგ ღირს კიდევ ვაგრძობა?.. განვაგრძობ, რადგან ნათქვა- მია: მტყუანს კარამდე მიჰყვით.

„ეკონომიური და პოლიტიკური განვითარება კლავს ბალშე- ვიზმს, ართმევს სარბიელს, უსპობს ნიადავს და აქცევს მას არარად“. გამოდის რომ, როდესაც ჩვენ წარმოებებს ვაფართოებთ, გივანტებს ვაშენებთ. ვეწვით და ვუსწრებთ წინ კაპიტალისტურ ქვეყნებს ტენიკის განვითარებით და მისი ათვისებით.—ყველა ამით თურმე ჩვენს სიკვდილს ვაჩქარებთ!

მაშ დიდი მადლობა უნდა გადაუხალოთ მანებლებს და მათ შორის მენშევიკებს, რომ ისინი ხელს გვიშლიან წარმოების და შექმნიზაციის გან- ვითარების საქმეში და ამითი ახანგრძლივებენ ჩვენს სიცოცხლეს.

ამ მოწინავეს აზრით ჩვენ პირველი ხუთწლედის დამთავრებისთანავე უნდა გავგეჟიმა ღებები და ჩვენივე ხელებით ვათხრილ სამარეში ჩაეწო- ლილიყავით, მაგრამ ბალშევიკები აბა რაღა ბალშევიკები ვიქნებოდით, თუ რაღაცა ახალ ოინს არ გამოვიგონებდით მეორე ხუთწლედის სახით, სულ სხვაფერ არის საქმე გერმანიაში, რომელიც მოწინავეს ავტო- რის სიტყვებით.

„გადაჭრით დაადგა დასავლეთის ეკონომიურ ორიენტაციას და ახლა კი ამას აგვირგვინებს პოლიტიკურად“.

რაღ სწორია—სწორია! მენშევიკური მარჩიელები თუ სამარცხვინოდ შესცდენ ბოლშევიკების მიმართ დიაგნოზის დასმაში, მაგიერში საოცარი გულთმისნობით ვაითვალისწინეს ჯერ კიდევ ცხრა წლის წინად გერმანი- ის პოლიტიკის დავგირგვინება! თუმცა არც დიდი გულთმისნობა იყო აქ საჭირო, რადგან ქართველ მენშევიკებს უნდა სტოდნოდათ საით მიდიო- დენ მათი მოძმე გერმანიის მენშევიკები. აი, სწორეთ ისინი ჩაწვენ თა- ვიანთი ხელებით ვათხრილ სამარეში და მიწაც თვით წაიყარეს თავზე, რათა თავისიტებისთვის ჯაფა არ მიეყენებინათ!

შენიშვნა უნდა მივსცეთ მხოლოდ იმისთვის, რომ ავსტრია გამორ- ჩათ თავიანთი წინასწარმეტყველურ მხედველობისაგან! ვერც ის დასკვნა არის სწორი, რომ თითქოს:

„პირველად ახლა დაიხვა მიმდინარე პოლიტიკურ დღის წეს- რიგში ნათლად და საჯაროდ ბოლშევიკური რუსეთის წინააღმდეგ ევროპის ბლოკის შექმნის საკითხი“.

ეს საკითხი 1917 წ. ოქტომბრის რევოლიუციის დღიდან არის დას- მული, მაგრამ ვერ ხდება შეთანხმება ბურჟუაზიულ სახელმწიფოებს შორის.

ამ მხრით თქვენ, ბურჟუაზიის მაჩანჩალებო, უფრო შეთანხმებულად მოქმედებდით მუშურ-გლეხური საბჭოების ხელისუფლების წინააღმდეგ, რასაც იგივე მოწინავე აღნიშნავს:—

„მარსელში კომუნისტური წყობილება პირველად ტარდება ინ- ტერნაციონალის სასტიკ კრიტიკაში და ლებულობს დამსახურებულ მსჯავრს. ბრძოლა ამ წყობილებასთან სასტიკი და დაუნდობელი, იი ერთად-ერთი დასკვნა ამ მსჯავრისაგან“.

მერმე შედეგად რა მიიღეთ თქვენ უბადრუკებო? ევროპის ქვეყნები ვერ შეარიგეთ, ეკონომიურად ვერ ააღორძინეთ, კლასთა ბრძოლა ვერ შეინელეთ. ძალაუფლება თუ სადმე გქონდათ ხელ- ში—ფაშისტებმა გამოგტაცეს და გერეკებიან როგორც მონებს, რომლებ- მაც უკვე შეასრულეს ბატონების დავალებანი და კვლავ საჭირო აღარ არიან!

საბჭოთა ქვეყნების კავშირი, კომუნისტური პარტიის ხელმძღვანე- ლობით, მტკიცედ და დიხჯად მიდის წინ გამარჯვებისკენ!..

უჯაროქოთ

ფიქრები

„ქაშის რაიონის მთელ რიგ... მუშათა ბინა არა აქვთ, რაიონიდან გველ... დადგენილების თანახმად აკრძალული აქვთ“.

ფაბრიკა „მკერავის“ (№ 2) მუშა აღშფოთებული გამოვიდა დახურულ მუშათა კოლხორატივის გამგეობის თავმჯდომარის სურენ ფირსადოვის კაბინეტიდან.

— საქონელი მერგება, ტალონი შაქვს, სანაიას ქალი გი უარს მეუბნება... ბუზლუნებდა მეპაიფ.

კაბინეტში ამ დროს მხიარულად ხითხითებდა ფირსადოვი.

— სულელი... მაგას გონია რაკი ტალონი აქვს, ყველაფერი რიგზეა... ჩემი ერთი ზაპისკა ათას ტალონს უდრის.

სავაჭრო № 1 გამყიდველები სანაია და ოგანეზოვი კმაყოფილებით ზღიშებოდნენ.

— ჭკვიანი კაცი ხარ, სურენ...— აქებდა ოგანეზოვი ფირსადოვს კლასობრივი მიდგომა გაქვს. ამას ყველას ზომ ვერ მისცემ...
—

არ ვიცი მართლა ქონდა თუ არა ადგილი ზემოთ მოყვანილ საუბარს. არც ის ვიცი, აქვს თუ არა საერთოდ კაბინეტი ფირსადოვს. მაგრამ დანამდვილებით ვაგვიგეთ, რომ ფირსადოვი თავის მეგობრებს და ნაცნობებს ურიგებს ნორმირებულ საქონელს „შაპისკებით“. 200-ზე მეტი ასეთი ბარათი იპოვეს მაღაზიაში № 1.

ასეთი ბარათებით გაცემულია დიდძალი საქონელი, მაშინ როცა მუშები ტალონებით ვერ იღებენ კუთვნილ საქონელს.

ჩვენ ერთი რამის გვეზინა: ვაი თუ ფირსადოვი, სანაია და ოგანეზოვი, როგორც დეფიციტიური საქონელი, უტალონოთ გაუშვან კორპერატივიდან.

კარგი კი იქნებოდა

ზრ. ბათოშელი.

არ შიკინია ლოგინზე უკვე ღამეა ათია. ამ სიცივეში ვის ვეცე, ეს ღამე სად გაფათოთ?!

რამდენიმე წელიწადია, რაც ჯაბამ ადგილობრივ სკოლაში გახსნილ წერა-კითხვის უკოდინარობის სალიკვიდაციო კურსებზე ლიკვიდაცია უყო წერა-კითხვის უკოდინარობას. გაზეთი აქვს გამოწერილი. სწორედ ახალდაწყებული ჰქონდა კურსებზე მეტადინებობა, როცა მაროკოში სამშობლოს განთავისუფლებებისათვის იბრძოდა სახელთიანი აბდულ-ჰერიზი, ჯაბამ ისე შეუყვარდა იგი, რომ გაზეთში პირველად მაროკოს შესახებ მონახვედა ცნობებს. გზაკვალი ვიცოდნა წავიდოდი და მის ჯარში წავეწერებოდი მებრძოლად, — უფიქრობ ხშირად მას. მის სიხარულს საღვთო არ ჰქონდა, როცა ვრობელ გაზეთში აბდულ-ჰერიზის სურათი ნახა, ამოსჭრა და სასთუმალთან კედელზე ჩამოჰკიდა.

და თურმე შვილი მისი ამ დროს აბდულ-ჰერიზის წინააღმდეგ იბრძოდა.

ლოდად დაიწვა მამის გულს შვილის წერილი.

ზოგი სიტყვები ვერ ვიგებ, მაგრამ ამახელი არ შეუშლია წერილის გაგებისათვის. შერკნება წერილის სხვებთან გამოჩენა, ადგა და შვილს შემდეგი წერილი მიწერა:

„შვილო გოგია.

შენი წერილი მივიღე. მან სიხარულს მაგიერ მწუხარება მომიტანა.

შვილო, ეს არის შენი სოციალისტობა და ჩაგროული ერისათვის ბრძოლა?! შენი ქვეყანა წინად დაჩაგრული იყო, მაგენიც დაჩაგრული არიან. წარმოიდგინე შენი წინანდელი ქვეყანა და ისე გასაჯტ ჩვენც მაროკოს ყოფაში იცაყეთ. მწერა—ქართველებს სირცხვილია არ გეჭამია, თშითო სირცხვილი კი არა, ყველაფერი გიჭამიათ თავი მოგიქრიათ ჩვენთვის.

გოგია შვილო, რა მოგდის? ბაბუაშენს პიერი კი არა, პეტრე ჭეია, ხოლო ბიძაშენის, საიელია პავლე და არა პაული. ბიჭო, რომელ მარზე მწერ—ახლა გასათხო-

ვარი იქნებო? როდის იყო შამაკაცი თხოვდებოდა? * შენს დაზე თუ ლაბარაკობ. მის მირი კი არა, მარზე ჰქვია. ნათლიას გვიარა და სახელი დამეფიქვდა, თორემ წერილს გამოუგზავნიდი. მარა რაღა სხვებზე ვილაბარაკო, საკუთარი სახელიც დავგიწვამა. შენ გამოიგოთე ეორუი და მოსიგ, არ ვიცი. რითი სჯობია სახელი მოსიგ გოგიას? რა მოგწერო, შვილო, აღარ ვიცი და შეტს იღარაუკრსაც გწერ“.

— ერთი შვილია დამარჩა!— გაიფიქრო ჯაბამ კონფეოტში წერილის ჩაღების დროს მისამართი ადგილობრივი ექამს დააწერა და ფრანგულად.

გათხოვილი ქალიშვილისათვის არადგრა უთქვამს ამ მიმოწერის შესახებ.

ისელი.

* მარი—ჯაბამ ნებსობელია.

სურათები

ტრამვაიდან

შეთხველმა ამ სათაურის წაკითხვის შემდეგ იქნებ იფიქროს, მე ფორტოგრაფი ვარ და ტრამვაიდან ვიღებ ტვილისის სხვადასხვა სახეს, ან ვიხილავ დაკვირვებებს თუ როგორი დაწოლა აქვს პატრის ტვილისის ქუჩებში, არც ერთის, არც მეორის უნარი მე არა მაქვს. ეს არც ინტერესებს ტვილისის მცხოვრებლებს, რადგან ისინი ჩემზე უკეთ ხედავენ ხელოვნურ ნიღბში, ასე ეძახის ზოგიერთი ქიმიკოსი ტვილისის მტერს, რომელიც ყარაულის ოღბანოსა-რით ჩამოუარს სოღმე ტვილისის ქუჩებს, სურათები ტრამვაიდან აღებულაი ზოლოდ უნარალო სახელდახელო დაკვირვებუ-ბის შემდეგ.

უცარი მარცხი

— ღონევის წავილ ძარილზე... ჯერ სხვის ცოლს გადავებვები, მერე ჩემს ცოლს და შევილავო.— მილინებს ჩერებულის ჟეზზე დაქანებულ ტრამვაის (№ 204) ვატმანა, რომ უცებ შეიქნა ყირილი, — გაქულა-ტა, გახერგე; მარცხია, ვატმანმა სიმულრა შესწავიტა. ტრამვაი დაამუხრულა. ხალხი შემოესია. ერთმა როგორც იყო გამოათრია ტრამვაის თელებს შუა მოკეცული ტრამ-ვაის მსხვერპლი... უი ჰა ცოცხალია, — გა-ისმა დედაკაცებში. მსხვერპლი დააწვინეს ქუჩის კუთხეში და ირგვლივ შიშოვებენ. შემდეგ გამოირკვა, რომ ტრამვაის მსხვერპ-ლი ინდაური ყოფილა.

მეგზოვებ სტვენით აიკლო იქაურობა. დაფეთებული ილიციელი მივიარდა, უბის წინააღი ამოილო და ღინჯათ სიტკია: ვინაი ინდაური, ვატმანია და მანაშა-ფე. აუ ინდაური, ვატმანი მივიარდა ხომ არ იქვს, შემდეგ მიუბრუნდა ვატმანს: — ვატმანო, შენ ვისამე ინტერესი ხომ არ გქონია, ანდა როგორია შენი კვალიფიკა-ცია?

— მე მამაკებრებულო, ინდაურის ვუ-ლისთვის რად მანერებ ამდენ ხანს—უბაჟუ-ხა ვატმანმა, რომ ამ დროს შორიდან გამოჩნდა ყაბალანით თავწაკრული ახალე სიანე გლეხი.— არ გაუშვიათ, არ გაუშვიათ— გაიძახოდა გლეხი და სიტყვებს ერთიმეო-რეზე აყრიდა:—სამეგრელოდან ჩამოვედი, რეზე იყრიდა:—სამეგრელოდან ჩამოვედი, საჯღურთან ტრამვაიში ჯერ ხურჯიასი შე-ვაგდო. ვფიქრობდი შემდეგ ატომას, მა-გრამ ტრამვაი ჩიტივით გაუჩინდა და დადგრაი. ფხიდაფხი მოვდეგ, ვერ დავეწიე— სხდ არის ჩემი სურჯინი, ინდაური?—მოი-ქანდა ის. ცოცხალმკვდარი ინდაური გდენს ცრემლმორიელ თვალებით ეღბნე-ხოდა—ტრამვაის მოვეცი ქვეშ. ჩემი ზრა-ლია. ვატმანი არაფერ შუაშია და სიმულ-რად დახუჭა თვალები მოყვრისას მიმავალ-მა ინდაურმა.

რა არის მამა წუნი?

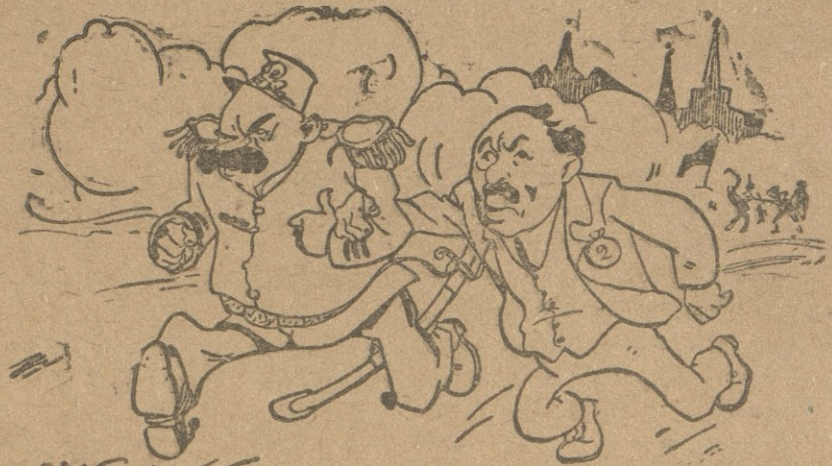
— ცბრძოლეთ წუნს, ვაგონების შეკე-თებას მთელი ყურადღება—ამ ღონეზვით მბრძვის დღეს ტრამვაის მეურნეობა. 11 თებერვალს ეოლინის მოედანზე გაუშვითან ერთად მივდივარ—მამა, ამისტენი რა არის წუნი? წუნი ჰქვია ცუდათ გაყვითებულ სა-ჭიანელს, აი მამალითად, ვთქვათ ცუდათ შევაცეთეს ტრამვაი, ის გამოცა თუ არა პარკიდან, მაშინვე გახერგება. ოომცადა (დასასრული ის. მე-7-ე გვერდზე)

სირბილის ახალი რეკორდი

მე-2 ინტერნაციონალის ერთერთი და ავსტრიის სოციალ-ფაშისტთა პირველი ბელადი, იგივე მათი „ოქროპირი“ და მთავარი დიაგვანი ოტტო ბაუერი და მისი მარჯვენა-მარცხენა ხელი, შეიარაღებული სოც-დემ-მუშების ხელმძღვანელი დეიჩი ამიერიდან კიდევ მეტი ცნობილი გახდუ-ბიან. მათ დაამყარეს სირბილის ახალი რეკორდი.

როგორც კი ვენაში გაიშალა ფრონტი მუშებსა და ფაშისტებს შო-რის, ამ „ბელადებმა“ მოკურცხლეს ვენიდან.

— ექსპრესით წავიდეთ, თორემ დაგვიჭერენ!—უთხრა ბაუერმა დეიჩს.

— ექსპრესი დაგვაგვიანებს, ფეხით მოკურცხლოთ!—ურჩია დეიჩმა.
— ეს რა ჭკვიანური აზრია!—მოეწონა ოტოს, და... მართლაც აჯო-ბეს ექსპრესს სისწრაფეში.

როცა სამშვიდობოზე გავიდენ, ჩამოჯდენ და დიწყეს ლაბარაკი:
— აი, როგორი ყონალები ვართ! ტელმანი და სხვა კომუნისტები არ გავიდენ ბერლინიდან, როცა იქაც ასეთივე ამბები მოხდა!—ამაყობდა ბაუერი.

— აი ამას ჰქვია: შიში მანახვე და გაქცევას განახებო!—თქვა დეიჩმა.

ქ ი ა მ უ რ ი ა

შშვიდობიანი კაცი ვარ.
რა ვქნა, გაუჩნდა წყენასა.
მაგრამ მაინც მსურს შეფინა
მე არტელ „გიგინსა“.
მე მოსამართლე არა ვარ,
ვინმეს მოვთხოვო ჩვენება,
არც მიყვარს ტყვილი ვინება,
ეს ბავრატს მოცხსენება!
პარიკმახერთა არტელის
„გიგინსა“ სახელი,
მრავალ ბინძური რაიმეს
არა ვარ არსად მნახველი.
ხშირად, ნახევრად გაკრეჭილს.
მიგატოვებენ სკამზედა,
ხედავ „მაშინის“ კრიჭინი.
მიდისის სულ-სხვა თავზედა.

ათკლს ხელსაწყო არა აქვს,
და არცა თადარიგია,
ზიხარ პირლია, შეცქერი-
როდის მოგიწევს რიგია
თავმჯდომარე ხარ არტელის.
ბავრატ ისმინე უსტარი,
მოაქხარაკე საქმენი.
რომ არ დაგიფრთხეს მუშტარი!
ველარ გცნობ, ძმაო ბავრატო,
მიკვირს მე შენი საქმენი,
კულტომომუშავე ბაჭები
სად გადარევე, რა ქენი!
დრამურის და გუნდის წვერების
არ ვარა ახე „აგდება“,
პასუხს მოგთხოვენ იცოდე,
მალე ამის დროც—დადგება!
გოგია

— გაუგებრობაა, და მეტი არაფერი. რა გვაქვს ჩვენ სადავო ფაშისტებთან?

- არაფერი.
- მაშ რას გვერჩიან?
- შენ ეგა თქვი და!
- დიან, არაფერი გვაქვს სადავო, მაგრამ მაინც დაგეცხენ. თავისთავად ი ალარ დაგვინდეს!—თავს აქნევდა ბაუერი.
- მუშებმა გვილატეს!—ამოიხრა დეიჩმა.
- ეს როგორ გავიგოთ!—გავეკვივებით შეეკითხა მას ოტტო.
- კომუნისტებს მიემხრენ ფაშისტების წინააღმდეგ, მათ ამოუდგენ გვერდში, ჩვენ ზურგი გვაქციეს. არ დაგვიჯერეს...
- მართლაც დალტია ეს მათ მხრით. ამიტომაც არის, რომ ჩვენ ბურჟუაზიის მომხრე ვართ.

და დასველებული საცვლები გაიხადეს მზგზე გასაშრობად.

„სოციალისტური“ ცხველები

მე-2 ინტერნაციონალის მეორე ერთერთი ბელადი და მეფის მინისტრ-ვანდერველდე დაღვრემილიყო. ცდილობდა ცრემლების შემაგრებას, მაგრამ ვერ ახერხებია.

— ემილ, ალბათ შენ ვენის მუშების დაღვრვას დასტირი? ჰკითხეს მას.

- არა. ეგ რა სამწუხარო ამბავია!
- მაშ რაზე?

მ... მ... მ... მ!—დაიწყო მან, მაგრამ გული ისე ამოესკვნა ტირილისაგან, რომ ძლივს თქვა:—მეფე, ჩემი საყვარელი და გულითადი მეგობარი მეფე ალბერტი და... და... დაიღუპა... დაიღუპა!

ჩინ-ტინ-ტინ.

სოფ. ივანლილი

(სოფლის ცხოველი)

აღმასკომო, მუშაობას ცოტა უნდა მოუმატო, სოიას და სორცის ვეგმა ვერ სრულდება ნებაჲ რატომ? ვაზაფხულმა მოაწია. მონდარებობსკენ ვიხედები, სამუშაოდ ვერ ვავდივართ, არც ვზა ვარგა, არც ხოდება.

მსურს კაპიტონ ვალდავამბს აუწიო მე ყურებში, რომ შეხანხლა სკოლისათვის შენაკრები მან ფულები. ურუნალგაზეთს ვედარ ნახავთ ვედარც ძველს და ვედარც ახალს, თუ ქი მკითხავთ ვამგეს რამეს ბრაზი მოხდის მყისვე საწყალს

სანდი.

(დასასრ. წერილითა: „სურათები ბრაზ-ვაილან“)

ქართული

მაგას ვხლა აღარ აქვს ადგილი... ბავშვს ახსნი-განმარტებს და აწერს, მაგრამ... დილის ცხრა საათზე გაწითენილ ჯარის კაცებივით ჩაწყობილან ტრამვაის ვაგონები № 27, 93, 75; 117, 52 და სხვა რომელიც ძლივსა პოულწევით მოედნამდე ეს რაღა რიცხვია მამა; მომახვდა უკან ბავშვმა და... ვაგონები № 9, 9, 9. აქ წეროებივით ჩამწერიებულანს კალიაგვის აღმართის მშენებლობაზე შაბათობას აწყობენ—ისუშრა ვატმანმა—ებრძოლეთ წუნს! წუნს ქი არა, ისე ვამოდის, რომ ჩვენ ვებრძვით კარგ იფონებს კიდევ უნდოდა, რაღაც ორონით ეთქვა ვატმანს, მაგრამ ყურში ჩაეჭურჩულე—კარგი, ბავშვთან ასეთებს ნუ ლაბარაკობ, თორემ ვოლეტი-ეში გიჩივლებს. მივდივართ, ბავშვი მაინც ჩამციდება—რა არის მამა წუნი? ვერ მოვიშორე, ვერ გავაგებინე და ბოლოს გულმოსულმა უთხარი—რა შენი საქმეა წუნი? შენ ქი არა ტრამვაის დირექციის ბევრმა მუშაებმა ვერ შეიგნო თუ რა არის წუნი. გულჩვილი კაცო ვარ, ბავშვის წყენა არ მივკარს და საუბარი სხვა თემანზე გადავიტანე—როცა მართო მოდინარ შეილო, არ ვნდო ტრამვაის, ავტომობილს, ხშირია შემოხვევა აირკობილი ტროტუარსზეც ამაღის ხოლმე.

— რატომ მამა?

—ამ კილია დამიწევს, ახლა შეკითხვებს, რატომ და ისე, ხასიათში მოუფა, ტროტუარი სჯობია ყოველ შემთხვევაში ამას ვინ აცის, შეიძლება მარცხი მოყვეს.

ბავშვი სკოლამდე მივაცილე, გორჯოა შეილის ქუჩაზე მივზოვს ქუჩის დავკის დროს პირობარ შეუცნობელი მტერის ეორიანტელი რავეენებია ცხვირსახოცი საწოლში დამჩინოდა, პერანგის კალთა შარკლიდან ამოვწიე, ცხვირზე მივიფარე და ამოვისუნთქე მაშინ, როდესაც დაწესებულებაში შევეყვი თავი.

„ტრამვაის ბრალი“

— წუნი და ვაცდენა სოციალისტურ მშენებლობის მტერია—ასეთი ლოზუნგია ჩვენი დაწესებულების წინ გაკრული. სიმართლე გითხრაო, ჩვენს შემანქანე ქალს არაერთარი წუნი არა ავსს, ცხრიალა გოგთა, მაგრამ სამასურში გვიან მოდის.

— რა იქნა ტრამვაი ვაში ვაფუქდა, მამი საათი ველოდეთ ვაკუთებას, მამა რუ წამიწყდება—იმარაოლებს თავს მემანქანე.

— ეგ ოხერი ტრამვაი, სულ ხუთი. და ხუთი ნომერი მოდის ზედხედ, პირველი თითქოს ვაწყდა, ავიტომ ვიგვიანებ მხოლოდ სისტემატორად ორ საათს—დაამატა მეორე მემანქანე, ჩვენში დარჩეს და არც იმას აქვს წუნი.

— სანამ ტრამვაის მოძრაობა მოწესროვდებოდეს დერ იორეთ, ზოგმა მარცხითო, ზოგმა მარჯვნივ—დააროვა დირექტორმა და დღის ორ საათზე გაიმართა ცოცხალი დამკვერულორი მუშაობა.

სადამ ს სახლში ბავშვი მაინც აქ მომეგმა—რა არის მამა წუნი? რა ვქნა ვერ ვავაგებინე, იქნებ ტრამვაის დირექტორამ ვანმარტოს—თო რა არის წუნი და როდის ფიქრობს ვაგონების წუნდებულ შეკეთების შემთხვევების აღმოფხვრას?

ივანლია

— კოტეჯი, მუშაკის მოგარაგებაზე არ ზრუნავ, მაგრამ მე რა დამოუკიდებია შენთვის, რომ სიფხვლით მალავ.

ტელეფონთან

აილო!... აილო!... ა? კლარა ცეტკინის, 90? ვინ არის ტელეფონთან? ა? სანდრო ჯელიძე ხარ? აა? სალამი სანდრო! სხვა რაღა ხარ ბიჭო გუნებაში? ა? წუხელის ზორბად ჩალიე? იმე! ღვინის დაღვებაში შენ ხომ ასპროცენტრანი „დამკვერელი“ ხარ... სანდრო, ერთი ეს მითხარი, როგორ წავიდა ის საქმე შენ რომ იცი? ა? მუშაკობის წერილთან დაკავშირებით თქვენს „სახეინმრეწვის“ დახურულ განმანაწილებელს რევიზია გაუკეთეს? ა? შენდა გამგე ჯაფარიძეს ექვსი ათას მანეთამდის აღმოგვიჩინეს „გაიმასქნებული“? ვერ არის კარგი ამბავი!.. აბა რაღა გეგონა ბიჭო, ყოველ ღამე რომ მართავდი კამპანიებს და სულ ჩაის ჭიკებიტ ყლუნწავდი „კახეტინსკისა“ და „ნარკომზემის“ ღვინოს... კი მარა... ებლა რა მდგომარეობაშია საქმე? ა? მუშაკებისში ფაქტების მთლიანად დადასტურების შემდეგ, საქმე პროკურატურას გადაეცა თქვენი სამართალში მისაცემად? ა? რაო? თქვენი კოორპერატივის ადმინისტრაცია დიდ მფარველობას ვიწვევთ და საქმეს შინაურულად „აკვარახჭინებს“ ა? რაო? იმ ვერანა მუშაკობის კვალსაც მიაკვლიე და მას თავს დაესხი მოსაკლავად, მაგრამ ჯერჯერობით ის, როგორღაც სიკვდილს გადავიჩინა? იმე, რას ამბობ ბიჭო... მეჩე არ იცი შე ბრიყვო, რომ მეგნაირი ხულიგნური საქციელისათვის „ვირის ბანო“-ში შეგაბრძანებენ?... ა? იმედი გაქვს მოსალოდნელ სასჯელისაგან თავს დააღწე სხვადასხვა ოინებით? მაგ თუნდაც მაგარე იყოს, მარა ამ პასპორტიზაციას, როგორღა გინდა შენ გადაურჩე?... ა? რაო? სამწლიანი პასპორტი უკვე მიიღე? მართლაც რომ ძაღლის იღბალი გაქვს ბიჭო... თვარა სად შენ და სად საბჭოთა კავშირის პარტიოსანი მოქალაქის სამწლიანი პასპორტი?
სანჩო.

უაქ სანდრო ბედნიერა მგალი იყო შენთვის ჯეჯინისა.
ცონტეზონა იმისმა მამამ როცა ამქვეყნიური ინგარიშები გადასწორა, თავის შვილს სამკვიდროთ დაუტოვა თავშაქოს საიპროდუქტი.
თილის რეა საათზე გააღებდა დუქანს ცხრა საათზე წაიკითხავდა „ლე პტი ბოიზინს“.
თორმეტ საათზე მოდიოდა მისი უაქელანა სანდროტი და ერთად ასადილებდენ პირველი შეყვარებულებივით.
სალამოს შვიდ საათზე ესეე მოვიდოდა მისი უაქელინი და ივანშებდენ მადიანად. ზამთ სოაზოს უაქი თავისი უაქელინით უაქველად წავიდიოდა კინოში და კვირა დილით კი ეკლესიაში.
იას გარდა ოთხ წელიწადში ერთხელ მოაწილეობდა ღებულობდა საპარლიამენტო არჩევნებში და კენეს აძლევდა „წესიერობა თაი ვილ“ ზარბაზს.
ასე გარდა ორმოციოდე წელიწადი, ამინა განმელობაში თითქოს არიოთრა არ შეცვლილია.
„უაქელინი და მხოლოდ მთავრობა. (მაგრა ეს ხომ ყოველთვიური, ხანდახან ყოველკვირეული და ზოგჯერ ყოველდღიური გაიოზბაი არის თრაოგრაოსათვის) ძაღლია და ბედნიერა უაქ სანდროტი, მან მძღარია და ბედნიერი მთელი საფრანგეთიც.
მაგრამ ეს რა ხმაურობაა! ხალხს მიიქვს ქუჩა წაღმა უკლებს. ხილამოწმდით დარბიან აუანები, რააქენებენ კირასირები.
თილის სროლასავით გაისმის ხმები — მოქალეს! დასჭრეს! დააპატიმრეს!
უაქ სანდროტი სიფრთხილის გამო კარში არ გამოდის, დუქნის შუშას მიტყულებს და ღიღინ უნდა გაიგოს მთელი ამბავი. გერ ჩამოიზბინა აუანმა ბრძანებით — დაპყრეთ დუქნები, მალაზიები!
უაქმა საქაროდ მიტკეტა დუქანი და წინააღმდეგ ორმოცი წლის ჩვეულებისა სულ სხვა, შორი გზით წავიდა შინსაკენ. (ღრო ხლი და წესიერი მოქალაქე ვანა ყოველთვის ასე არ იტკევი!)
უაქმა ცოტა რომ გული მოიბრუნა, თავის უაქელინას ყველაფერი ჩაუტყუა დაწვროლებით.
უაქელინი მეტად აღმშოთხებული იყო უაქთან ურთად „ბოშების“ (გერჩინილების) ასეთი თაფხედობით:
— საიდან მოახერხეს იმ ბოშებმა ამდენი ხალხის შესყიდვა. მერე სულაყელას ჩიპოები (ხის ფეხსაცმელები) ეცვათ და ქიში მარტი ფრანგებივით ყველა „ნონ დე დოლს“ ივინებოდენ!
მაგრამ უაქ სანდროტი ვერ მოაბუთებენ! მან არაად გაიჩინა, რომ ყველანი ბოშების ავანტები იყვენ და არა ბედნიერი საფრანგეთის ბედნიერი შეილები.
მეორე დღეს უაქ სანდროტი ჩვეულებრივად რეა საათზე მიადგა თავის დუქანს მაგრამ ვი მის მოსწრებას.
დუქანს კარები და შუშები სულ ჩაღწეწილია დაუხვდა (თუ მეზობელი მალაზიებიც ამ დღეში იყო ეს უაქს არ შეუძნებია ვიას.
მან საზარელი ხმით მოიწათა ყვირილი და გაეჭნა იქვე პოსტზე მდგომ აუანსამაქენ.
— ბატონო აუანო! ბატონო აუანო!

— კიდევ რით განხვავდება ჩვენი წითელი არმიის სტრატეგია კაპიტალისტურისაგან?
— ავანგარდი მოსკოვში გვყავს, ზურგი კი ყველა ქვეყნებში, ამხანაგო მეთაურო!

- გერა ხედავთ! ეს ხომ რევოლუციია!
- დიად, რევოლუციია!
- მერე ეს იცის პრუფეტმა?
- იცის!
- პარლამენტმაც იცის?
- იცის!
- მთავრობამაც იცის?
- იცის!
- პრეზიდენტმაც იცის?
- იცის!
- ყველამ იცის და რევოლუცია მაინც არის?

— როგორც ხედავთ ჩემო ბატონო!
უაქ სანდოტი ელდანაკრავი დაეცა ძირს და ჭირის ოფლმა დაასხა.

აქანა შეატყობინა სასწრაფო დანშორებას, მანამდე კი თვითონვე უნდა ანუგეშოს საცოდავი უაქიკ: იმილიო იმის უბიდან რაღაც წიგნათ და დაუწყო ზარაოსაგით ჭნევა სახის გასაგრილებლად, მაგრამ ჩქარა დაიდალა. წიგნაკი გულზე დადო და თვითან კი ისევ პოსტზე დადგა.

ამ დროს ჩამოიარეს პარლამენტისაკენ შიშვალმა რენოდელმა და ბლიუმმა. შეხედეს შიშვალს და უაქ სანდოტს, ამის გულზეც შიშვალისა—

„სოციალისტური პარტიის საწევრო წიგნაკი“ და ორთავემ ამოიხურეს:
— აი, ერთი ჩვენი პარტიის წევრიც უმსხვრებელია სახელმწიფო მშვიდობიანობას!
ნაღმრი.

წერილი პავლეს

(ხაუშრის მესამე საუბარსა-სამარხსო უვიღწელი)

ჩემი ნიანგური სალაში მის უღიდებულესობას ბატონ პავლე მაჭავაძე რიანს.

პავლეჯან, გავიგე, რომ რკ. გზის სკოლის გამგის მოადგილეთ დაუნიშნინართ. ბიჭო, რომელი პარტიული დამსახურებო ან ცენზი შენ გაქვს, რომ ასეთ საპასუხისმგებლო ადგილზე დაგნიშნეს. მაგრამ ალბად „დიდ არს ძალა პურმარილისა და ნათლიმამობისა“. ეს შენი ოჯახობა, რომ ამდენი ვაკვეთილებით დაგიტვირთავს და ამდენი გამოცდილი და ცენზიანი მასწავლებლები კი ვაკვეთილების გარეშე დაგიტოვებია, მაშინ როდესაც შენი ოჯახობა მხოლოდ ახალ მთვარეზე დადის სასწავლებელში, რაშია საქმე?

ბიჭო, როგორ გითმენენ მასწავლებლები ამდენ ლანძღვა-გინებას. ამბობენ, რომ უკურთხებ ხოლმე, ძველებურად, მაგრამ „დაილოცა იგი ნათლიმამობის და პურმარილის მადლი“, მათი წყალობით ვერაფერს გავლებენ. ძველი ხარ პავლე და მეთოდებიც ძველი შემოგიტია დისციპლინის განსამტკიცებლად: რომ შემოკრავ სიფათში „ურჩ“ მოწაფეს და წამოუვა „ძმარი“ ცხვირიდან, ექიმი ციციშვილი ვეღარ შევლის თურმე. პავლე, ბოროტი ხმები დადის რომ „პავლემამ“ მოწაფეებზე დასარიგებელი ყველი თავის ოჯახისკენ „წაიმასქნაო“. ახლაც კი იმ ყველით დამცხვარ ხაჭაპურს შეეჭევა და ზედ არხეინად ამღერებსო:

ჩემს ხრიკებს და ჩემს ოინებს
აოგინ უგდებს ჩვენში ყურსო,
ძმამბიჭებში არხეინად
შევეჭევი ხაჭაპურსო

ნიახუჩი.

„ათო და კოტე“

რაიონიდან მივაშურეთ,
„დამკრეფლები“ ყოლია,
პირველი კოლია და
მეორე კი — ოლია.
ზანაღბანილს გუბნებთ,
ქე ოლია — ოლია,

ვანარჩევად ვახანებებ
მის „დონუხანს“ კოლიას.
(ანდელსუბამ არის გვარად
სხვა არცინ უადი ასეთი)...
არსიყობით ისაზღვრება
მათი შრომის ნაკვეთი.

2. მუშტ-კრიმ-მაშუმრიბადა

„ემ-ტე-ეს-ის“ სახადილოს
განგელ არის ხაზა, ძველი,
დაქეპილი ვაჭარი და
მშრომელი ხარჯზე ჯიბე სქელი.

(ვინ ჩაუგდო ეს ადგილი
თუ არა უახს კაც მცველი?)
ჭეიფია აქ ყოველდღე,
მართება ჩხუბი, დავა,
თითო მუშტი, რომ არ მოხდეს,
ისე ხანღში ვერცინ წავა.

თავი — შარაშვის. ნახ. ისავენი.

სამს, მანდილის გამგე მუღამ
აქ ჭეიფობს სვამს და თვრე.
თუ ვიშემ რამ აწყენია —
ზრანობს, მოკვლით ემუქრება,
ამოაძრობს რეკლამდერს და
შურთი ასე ვააქვს ლელოს...
რა ქნახ, ხაწყალს შნთ არა აქვს.
მაგრამ მაინც ტარიელობს!

მილიციელ გოგიაზ,
(კომპაივიძე გვარია)
ხელმეორეთ „გუბნდერ“
ერთ პატარა „არიას“.

— შენი რეგლდერის ტყვიით

ჭერი ვახდა საცერი,
აუღმაყალს რად ტენავ,
წესრიგისა დამცველი?!

„პური-მაშ-მ. მ. მარტი-ტრასტი“

პურის წერტის გამგელ არის
ანგაღხანა მელქო.
ეს „ვაუკაცო“, მერ პირველად
თუმცა მსურდა მიქო,
მაგრამ ბოლს, მას ნიანგის
ჩანგლის წვერი ვრგო:
პურს იპარავს, უოველ წუთში,
ის ახალს შარს ეძებს...
შეისწავლა, დაეუფლა
„ხელის დაკვრის“ წესებს,
ამ „დაკვრაში“ თვით მეც, პურია
ახი ვრამი „გთესე“...
მეორეა (პურს რომ უიღოს)
კეტირუხოვი მართა.
ერთ საათს თუ დაინახვთ
პურის ღუქნის კართან.
დანარჩენ დროს, ის ერთავად
ხეტილში აცდენს...
და ნიანგი, რას მიუძღვნის
„დამკრეფელ მუშაკს“ ასეთს.

„საილა“ და „შვილი“ ვიღო

ემელიან კალანდაძე
ექიმი „ძველი“...
(რა იქნება, რომ არ ყავდეს
მას „ზეზია“ მცველი).
შინ არახგვით არ წაგუვება,
ფუღს ლებულოზს ოხრად,
არახდროს არ შეგხვედრივარ
ასეთ ბიუროკრატს.
მაგრამ რაკი მყრალ ხახაში,
ჩაუვარდა ნიანგს,
„უქეიმებს და განკურნავს“
ემელიან ძიას.

საბარგო განყოფილებას
ხოფელ კასპის სადგურის,
ეტყობა, რომ კოლიტგანი

სათახალოდ აო უფიღს.
გლეხებისგან ქრთამს იღებენ
ტრანსპორტული „მიბი“
არევიათ მუშაობს,
დავთრები და სიგები.
ტრანსვირთებო, ოინები,
მორჩა, ვედარ გაგვიათ,
ჭეიფს და მოლოხის დრო
გაფრინდება. წავივით...
და ნიანგი გადაგვწავნოთ
სხვა „გახართობ“ ადგილას.

დაბნეული მარაშრუბები

ის ქარხანაც ვინახულეთ
სად ცემენტი იწვიბა,
ვინახულეთ — გაგახარა
დამკრეფების მოლოხვამ...
რკინისგულეებს მინდა ფუთხრა
ვეტბვი თუ გავაგონე:
— ცემქარხანას რად არ აწვიღ
სათანალო ვაგონებს?
თავდა ისე ავრევიო,
როგორც — „ვირტანს“ ხაქობი,
ცინტერნებს აქ უგწავნით და
ცემ-ვაგონებს, — ბაქოში.

ყაზაქეთის რუხეზი

ჯუნალის მხარეში

ჟამთრის სეზონი საფრანგეთის პარლა-მენტში.
„პოპულერი“ — პარიზი.

— თუ არ გაჩუმდები, შობლერი მოგიტაცებს!
„პეტ დონ ბერლინინგენი“, ვენა.

ლოგინეზი

„თავისუფალი“ პარკეზები

— რატომ შფოთავ, რა მოგვიდა?
— საშინელი სოჭმარი ვნახე: ვითომ ფინანსთა მინისტრი ვიკავი...
„ბტი პარიზინი“

როგორ ჩაატარეს გე. ანის ფეშტებმა
რეიზტაგის „არჩევნები“
(„არბაიტერ ცენტრები“, — ვენა).

ანატოლის ლექსიანი

გ. ბუნიკაძის

1 სტულ — აღბად ეს ჩონჩხი მახინჯის არის.
 2 სტულ — მე მკონია თბორტუნისტის არის, ვერა ხედავ როგორ ვადანბრლ-ვად
 მოხრილია?

ქ ა ს კ ი

„მკლას აკვანი“

დასტურში დაბანკდა
 აქ მცხოვრები ხალხი,
 სასტუმროს „ვენი“ ბნა,
 მათი „ვენი“ ხალხი.

შენობა თუმც დაბეგარია,
 დაბეგარევისა კიოად,
 „მღებურნი“ ურტეს, აი, იბერტყენ,
 არ ხდენ კირას.

შესავალი ნაკლები აქვს
 გახავალი მერტ,
 ახეთი „მოლას აკნი“
 განწარული ბედი.

„სურამის ციხე“

კაი წელია, რაც შენდება
 კავშირგაბის ხალხი,
 უფრო მეტი — რაც მშენებლი,
 დაცული დახლო.

დამთავრებას ამ ხალხსა
 ვალად არვინ იღებს...
 სამირკველში გეგმა დაშუვა
 ურამისა ციხეს“.

სატანა.

ნიანგის

ზორაპანი

„ზორაპანის ფოსტა-ტელეგრაფის კანტონის უფროსი დებულობს ქრთამს. ამ დღეებში მან ასეცა სახაზინო თანხა სხვიდასხვა პირთ, რაშიაც ქრთამად მიიღო, რომელნიმე მუტრი ფართლელნი“.

ჩა.

ფოსტის გამგემ თუ სიყალბით პირი გაიშავა,
 ამისათვის იგი მხოლოდ გამახლისკენ წავა...
 ჩა.

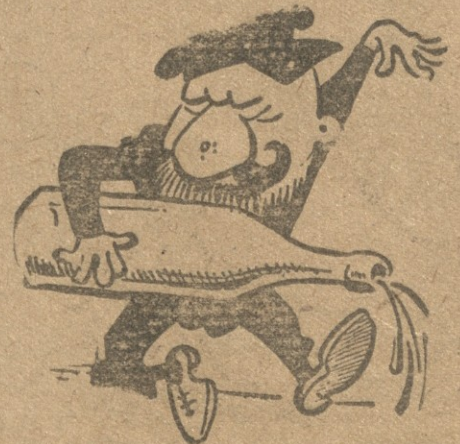

იქ „ტემპებით დაქანცული“
 დასცვენებს როცა,
 მოიგონებს ფართლელნი
 როგორ „გაიცოცა!“

ფოთი

„ფოთის საორთქლმელო დებოს მორბამ ვაშაკიძე სისტემატიურად ლოთობს და იცდენს სამუშაო დღებს.“

მეამანა.

ვაშაკიძე გამხდარა
 მევნებელი, ლოთი,
 ხულიგნობით აუკლი
 დება ქალაქ ფოთისს.

ქამანლი

სანიმუშო...

საინტერესო რკ. გზის აზს. შ. ელავას
სახელობის პოლიტექნიკუმში მაგიდებისა
და სკამების უქონლობის გამო მოწოდებებს
და მასწავლებელთა მეცადინეობა უხდებათ
არაორწილურ პირობებში.

მასწავლებელი.

ტექნიკუმი თავმჯდომარეს
მოუწყვია კარვად,
არაფერი არ აკლია
მას... პარტების გარდა!

ასკანა

„ასკანის (გურია) კოლექტივის ბრიგა-
დის ხელმძღვანელი ლოდა თავართქილაძე
უწმაწური სიტყვებით უმასპინძლებდა კოლ
მეურნე ქალებს, რის გამოც ქალები გარბო-
ნ ჩაუშვოდან“.

ქანუთელი.

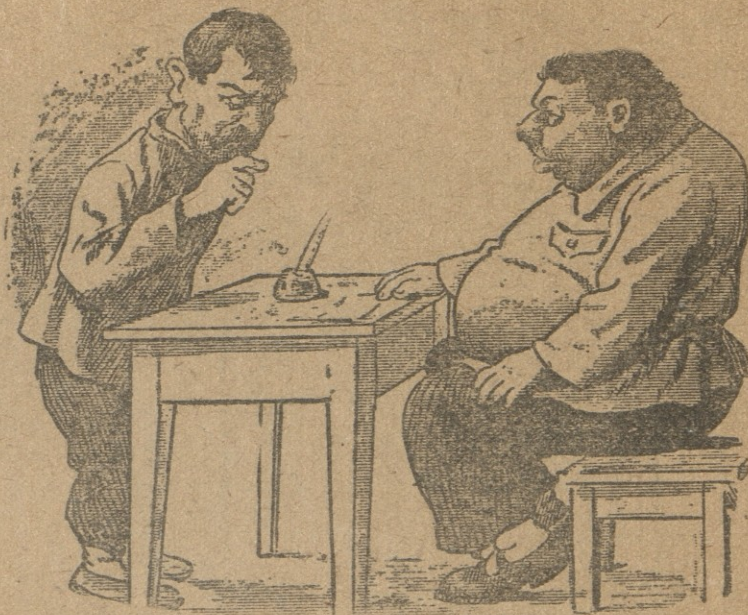
ლოდა კაპასი ყოფილა
და ზრდილობა(კა კლებია,
მუშა ქალების გინება
და ლანძღვა შეეყარებია!

ეტყობა ტემპებისათვის
საგონობლად მოუმატია,
ამგვარ შრომისთვის მიიღებს
შესაფერ ჯილდოს, ცხადია!

უეღარებ

ნახ. შმერლინგის

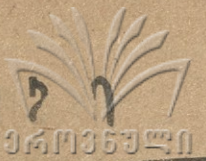

— რატომ მიტყერი ახე დაღონებული.
— ჩოგორც კი აქ შემოდვდი ფეხი, ჩემი დოლი მომაგოსდა, რომელც მგელმა შემო-
ტაში ტყუე.

ნახ. დონზ.

— უ წაიღებ თრ წელიწადს იგლი
— ახე მაგარია?
არა— გამოსაცვლელად შაღაზაში!

ნახ. დ. ჯანაშიას

— წავიდეთ „ზაგსში“ ხელისმოხაწერად.
 — მშობლები უარზე არიან, ჯერ პახპორ ტი აიღოს და მერემე მოაწერეთ ხელით!

ნახ. ხოფერიას

მილიც:—ჯარიმა უნდა გადაიხადო სამიშანეთი
 — რისთვის?
 — ამ დღით ჯერ ხაში არ მიქაძია!

სპეციალური ქუთაისის

ნომერი
გამოვა 18 მარტს

ნახ. ვ. ლილუაშვილის

ხეტაფორი.

— როდის დამთავრდება ეს თქვენი აბა-ნო?
 — ეს მეტად პრობლემატური საკითხია. პირველ ხუთწლეულში დავიწყეთ, მეორეში — კოლონის ავ. შინებთ ავ. ბათ, და მესამეში — მოსალოდელია ხელს და მთავრათ.

ნახ. დ. წიქაძის

— ჩვენს კომპერატოვში ფართალი მოუტანიათ. ?
 — შენს პირს შაქარი... წავიდეთ, ავიღოთ.
 — რას აიღებ, რა... ნოქარს უკვე ნაცა
 ნობ-მეგობრებში გაუყვი, იღაძია!

ნახ. ხსავია

ქვეყნული
გენერალთა

ჩაითვალოს გასამგებულად

სოფ. არგვითი (ქიათურის რაიონი) უზო-უკლოდ დაიკარგა გაზ. „ლენინის გზასთან“ — ებუღლი ტ. უ. რედის პოლიტ წრის მასწავლებელი ვ. აბრაშიშვილი, ჩაითვალოს გასამგებულად.

ახალი,

„განათლება“

მავარი. ილსადგორმა გაიწადა დამკვრელი ტრეშით მუშაობა. დამის ვანძველო ბიში აინთება და ჩაქრება დაახლოებით 30-ჯერ, ელსადგურის გადგე ხშირად ითვრება და მღერის:

ელსადგური ჩემი არის
ხან ავანთებ, ხან არაო,
დამკვრელი ვარ ლობივრი,
მიყვარს ღვინო თქვარაო!

რახნი,

„დამკვრელი“

სოფ. მესხეთი (ქუთაისის რაიონი) ჩამოყალიბდა კარკის მოთამაშეთა ბრიგადა მ. შლომბერძის მეთაურობით. ბრიგადამ თავი დამკვრელად გამოაცხადა. მუშაობა სწავლობს ყოველდღე დილიდან საღამომდე.

ილი,

რაპიჯვამი

სოფ. ცხრა-წყარო (ზესტაფონის რაიონი) სას. სამ. არტელის მოაგაიოშე აღეჭ ხანდრე დევეტრადის ქალმა თანაგონობას დებეშა გაუცხავა ალ. ფურტარაშეს, რომელიც მხვრეპალი გახდა მისი სოჯარულის და აბაშის ვეოაგა ხელსა არ შეიბრალა იგი. დებეშა შემდეგი სიტყვებით თავდება:

„შეიც მიყვარხარ, აბა მიიეც,
და სხვაც კიდევ, მესამეო,
მეთხეც თუ შემეყვარება
გულთი მინდა ესა მეო!“

მარა.

ახალ ბასავმ

ხბალსაიასი. ფოსტა-ტელეგრაფის განყოფილების გამგეს აზრად აქვს სამართიველო გადაიტაროს იმ საჩრდაფში, რომელშიც იგი მუდამდლე ლოთიოძს. გამგის ასეთ მოსაოებას თანაგრძობით შეხვდა ზოგიერთი თანაშრომელი.

ზიკო,

„აქულტგუშაოგა“

ამიტკილიბ. სამტრედიის მუშათა კლუბს დევპატრონა ხელიცენტის ბრიგადა რომლებიც მუდამდლე მართავენ გინებისა და მუშტი-კრების შესახებ უფასო სენსებს. კლუბის გამგე არჩეულია საბატო ხელმძღვანელად, რომელიც თანაგრძობით მკიდება მათ მუშაობას და უფასოდ უთმობს კლუბის შენობას.

მითვალუკათა,

— ხაჯირველია, უველა უფრანღებო გადავითვალეერე და შარც ვერ აღმოვარინე—რომელი მოდის მიხედვით არის ეს კოსტიუმი შეკერილი!

გოღოკრი

დარმჯანს (აქვე) გიტუობით „გამიჯნუ-ჩებულო ყოფილხართ, როცა ვინმე მიშე-კოს“ ასეთი ლექსით მიმართაოთ. მიშა, სენა ერთი წუთით, ყურადღება ერთი ბეწვა, შენი გოვოს დაწვისათვის— მთლად თჯახი გადაგაწვა. შევივიკოთ თქვენს მღვთმარუობაში და ისევ უკან გამოვდივართ (ზოგიერთი „მო-ლექსები“ კი შემოდინა ჩვენს რედაქციაში და უკან კი აღარ გადიან... არც ასე ვარჯია...) ჩიკნელს (ქუთაისი) სოულიად ბუნებ-რითი თუ

ქუთაისელი ხუცები დამგვანებთან ძერასა, ექებენ, ელოდებიან ქელესს და ფვაროსწერასა. აწორედ მაგათთანა ხალხზე ნათქვამია „ალია დარდი ფლოვიკო“ შ—ს (ქსანი) არ დაიბეჭდება. საერთოდ იმ ნათგორების ვასფრთხილეს: ი. რომ ლებიც ტრედისაიორ და შიუმოწნებელ მასალებს მოგვაწოდებენ, ჩვენ მარგვაყეს ხალხური ანდასა: „კატამ შეცმა ძებვით, ამოიკვეთა ფხებით“

ნიანბი

ქართული
კომუნისტური
პარტია

არ მთხროს

— ჩველსუთის კირვლ სანებუი ბაიქანოდენ: ოში სანებლეს, მუჟი-
დობა ჟოხეოღ, ახლბ კი სანებლ მისისი პანბეჟენი და სანებლეს
აუბენებენი

სტამბა „კომუნისტი“, კომ. ქ. 68.

მთავლიტი № 2400.